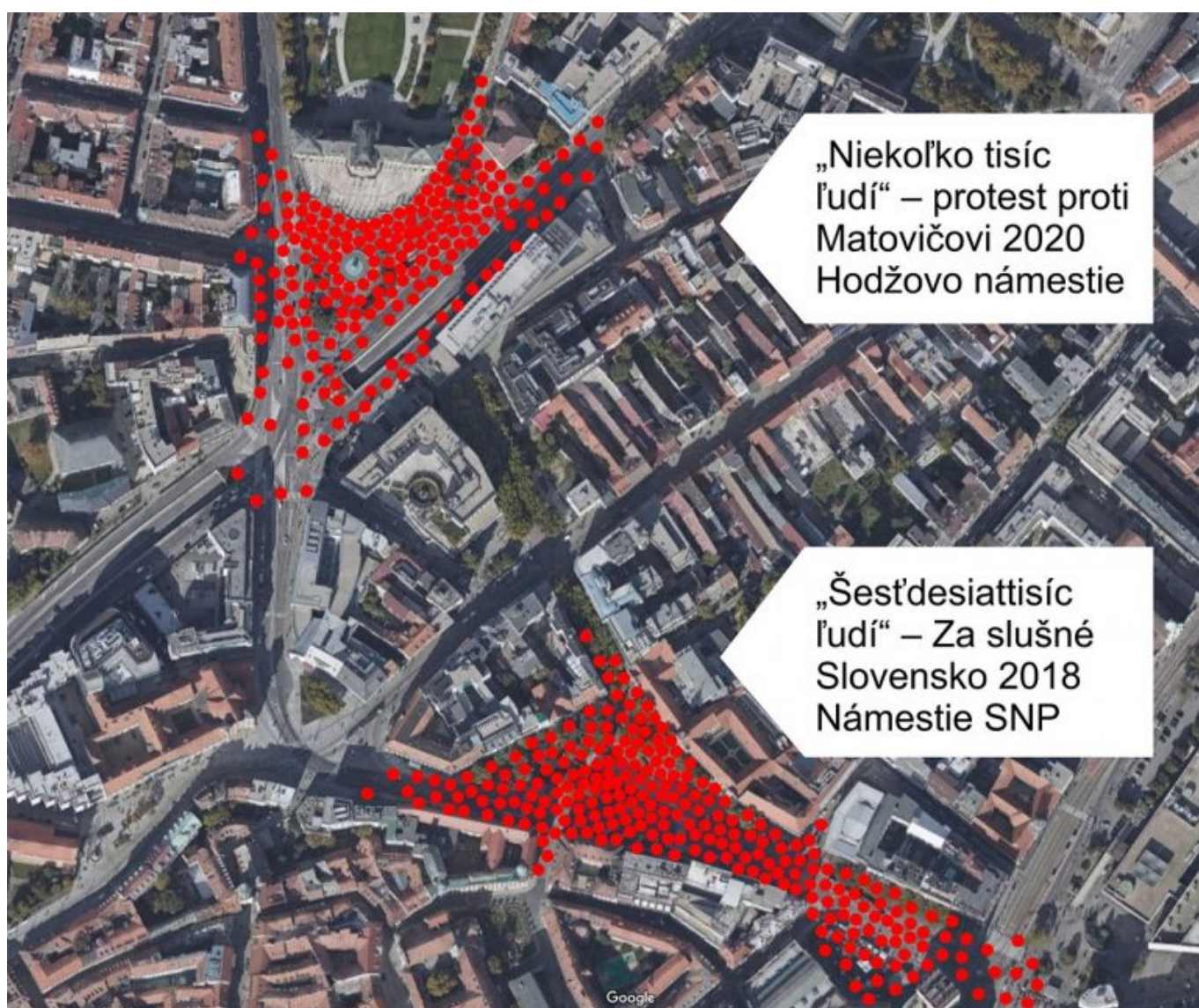

Bezpečnostný analytik napočítal všera 15 tisíc ľudí na protestoch iba v Bratislave. Úspech organizátorov, facka Matovičovi

- CZ24 News | 18. listopadu 2020

SLOVENSKO: Posledné dni žilo celé Slovensko v očakávaní 17. Novembra. Niektorí sa tešili, iní sa obávali. Chystalo sa totiž čosi nevídané: ľudia zo všetkých možných kútov politického spektra sa spojili, aby dali najavo despotovi na Úrade vlády, že stačilo. Ako to včera dopadlo?

Účasť na demonštrácii

Začnime trebárs od toho, že komu ten November vlastne patrí. Uctievači svätého Havla sa po tieto dni svorne hádzali o zem, kto všetko si dovolil im ich November a jeho odkaz (mimochodom, aký odkaz? Bol nejaký oficiálny odkaz?) ukradnúť.

Tak aby to bolo úplne jasné: nikto im ho neukradol, pretože im nikdy nepatril. Nepatril komunistom,

nepatrí fašistom, ale nepatrí ani „pravdolásarkom“, a už vôbec nepatrí liberalistickým oligarchom. Ak si ho niekto môže aspoň trochu oprávnené občas na chvíľu požičať, tak najskôr možno umiernení socialisti.

Tie masy v uliciach v ten deň pred 31 rokmi totiž rozhodne nechceli to, čo reprezentuje protidemokratická totalitná junta oligarchov, ktorá je teraz pri moci. Tie masy v uliciach boli z väčšej časti len za reformu socializmu, za „socializmus s ľudskou tvárou“, ktorého predstaviteľom bol bývalý prvý tajomník ÚV KSČ Alexander Dubček.

Tie masy v uliciach väčšinou neboli v princípe dokonca ani proti komunistickej strane (preto ju nechali ďalej žiť), väčšina ľudí iba nechcela jej vedúcu úlohu, nechcela totalitu. Takáto je pravda, ktorú tí tridsaťroční politológovia, historici, mimovládari a iní politrucí cudne zamlčujú, popri tom, ako nám starším, ktorí sme socializmus zažili, teraz bez kúska hanby a zaváhania vysvetľujú, čo by sme o tom dátume mali vedieť a čo by sme si o ňom mali myslieť.

Kolko ľudí včera protestovalo v Bratislave?

Tentoraz si korporátne médiá už nedovolili tak ako kedysi napísať, že „na proteste sa zúčastnilo pár stoviek ľudí“ (okrem denníka SME) – to by už bilo do očí. Preto zväčša napísali niečo v tom zmysle, že prišlo „niekoľko tisíc ľudí“, čo si čitatelia môžu predstaviť ako dve-tri tisícky. Denník N dokonca zverejnil triezvy odhad bezpečnostného analytika, ktorý to napočítal niekde medzi 10 a 15 tisíc ľuďmi.

Aká bola skutočná účasť? Nuž, ak si chcete urobiť objektívnu predstavu, pozrite si radšej priložené grafické vyobrazenie. Autor ilustrácie osobne poobchádzal zo všetkých strán zhromaždenie na včerašej bratislavskej akcii na Hodžovom námestí a to isté robil aj v roku 2018 na tých najhustejších zhromaždeniach Za slušné Slovensko, na ktorých sa podľa niektorých korporátnych médií zúčastnilo údajne šesťdesiat tisíc ľudí. A snažil sa objektívne znázorniť červenými bodkami rozmiestnenie aj hustotu davu na oboch zhromaždeniach a porovnať ich.

Takže si nalejme čistého vína: ak v roku 2018 tam tých „slušných“ mohlo v skutočnosti byť niečo vyše 20 tisíc, potom včera na Hodžovom námestí mohlo byť účastníkov cca okolo 15 tisíc. Ťažko to odhadovať aj preto, lebo v oboch prípadoch (ale najmä na námestí SNP) odhady skresľujú náhodní okoloidúci, ktorí sa v meste v takom čase v dobrom počasí jednoducho vyskytujú v tisícoch.

A samozrejme, okrem centrálnej akcie pred Prezidentským palácom ďalšie tisíce občanov včera protestovali v uliciach aj v iných mestách po celom Slovensku: v Košiciach, Prešove, Michalovciach, Banskej Bystrici, Poprade, Žiline...

Úspech organizátorov, facka Matovičovi

Na nevyhovujúcom priestranstve, v núdzovom stave krajiny, počas zákazu vychádzania, pri strachu z koronavírusu, napriek všemožným pokusom vládnej moci ľudí odradiť, zastrašiť, napriek dopravným a iným obštrukciám dosiahnuť účasť 15 tisíc prítomných, a to bez konfliktov, ktoré by stáli za zmienku – ako inak hodnotiť utorkovú akciu, než ako vyslovený úspech organizátorov? A naopak, ako inak by to mohol vnímať predseda vlády Igor Matovič (OLANO) – samozrejme, ak by mal štandardnú psychickú konštrukciu a štandardný mechanizmus sebareflexie – než ako vážne zaucho od národa?

Našťastie pre neho, popri jeho talente na virológiu a kope ďalších daností je aj jeho schopnosť sebareflexie výnimočná, a tak nemal problém namiesto zamyslenia sa nad svojím konaním rozprávať niečo o bagandziach, fašistoch, Jankovi a Martine, bromhexine s vodkou, a samozrejme o tom, ako to tu všetko vyčistiť.

„Nebojme sa o November. Dnešný deň nie je jeho pohrebom, je len budičkom,“ uviedol na margo tohtoročného 17. novembra Matovič na sociálnej sieti. A v tomto sa s ním dá plne súhlasiť. Naozaj je to pre neho budiček. Polícia v Trnave včera zo strachu pred hnevom ľudí uzatvorila ulicu, kde Matovič býva. Úrad vlády bol oplotený oceľovými zátarasmi (zaujímavé, že napríklad Prezidentský palác nie) a strážený približne tromi stovkami ťažkoodencov. Vyzerá to tak, že ak sa Igor Matovič veľmi rýchlo neprebudí, tak mu čoskoro pred hnevom ľudí nepomôžu ani ťažkoodenci, ani zátarasy...

Ale budiček by to mohol byť nielen pre Matoviča, ale aj pre každého, komu záleží na tom, čo sa na Slovensku deje. Ak existuje nejaký skutočný odkaz Novembra, potom je to ten, že táto krajina a všetka moc v nej patrí iba ľuďom, ktorí tu žijú. A tí majú plné právo kedykoľvek povedať „dost“ tým, ktorí ich chcú klamať a zotročovať.

Autor: Ivan Lehotský